

ประวัติความเป็นมา

บ้านห้วยเขย่ง เป็นนามเรียกขานถิ่นที่อยู่อาศัยของกลุ่มชนชาติพันธุ์หนึ่งเรียกว่า "ไทยทรงดำ" (ลาวโซ่ง) กลุ่มชนที่เรียกตนเองว่าไทยทรงดำนี้ ได้อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากดินแดนที่ห่างไกลและได้เข้ามาจับจองเอาชัยภูมิที่เห็นว่าเหมาะสมต่อการดำรงชีพ และได้ตั้งชื่อชุมชนนี้ว่า "บ้านห้วยเขย่ง" เนื่องจากบ้านห้วยเขย่งในอดีตจะมีทะเลล้อมรอบและได้มีพ่อค้าชาวจีนนำเรือสำเภามาซื้อขายและแลกเปลี่ยนสินค้าบริเวณนี้ แต่ได้เกิดอุบัติเหตุเรือสำเภาแตก หัวเรือมาติดอยู่กับภูเขา จึงเรียกว่า ห้วยเขย่ง ต่อมาได้ใช้เป็นชื่อหมู่บ้านว่า "บ้านห้วยเขย่ง" มาจนถึงปัจจุบันนี้ (ข้อมูลที่มีการบันทึกเป็นตำนาน หรือคำบอกเล่าของบรรพบุรุษ)

การแต่งกาย

สมัยก่อนลาวโซ่งมีการแต่งกายโดยการนำฝ้ายมาปั่นเป็นเส้นฝ้ายโดยนำมาทอผ้าผ้าพื้นสีขาวโดยนำสีธรรมชาติมาย้อม เช่น เปลือกไม้ต่าง ๆ (ต้นประดู่, ต้นครามลูกมะเกลือ) นำมาย้อมเพื่อให้เกิดสีสันบนผืนผ้า

อดีตชาวไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง) ส่วนใหญ่การแต่งกายด้วยเครื่องนุ่งห่มที่มีสีดำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยทรงดำที่ว่าได้ ชาวไทยทรงดำยังนับถือ ผีบรรพบุรุษ หรือผีประจำเรือนของตนเองอีกด้วยเชื่อว่า ผีเรือน คือ ผู้คุ้มครองปกป้อง ผู้คนและบ้านเรือนให้อยู่ร่วมกันได้ และยังมีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

วิถีชีวิตความเป็นอยู่

บ้านห้วยเขย่ง ีความเป็นอยู่แบบชนบท ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม มีความรัก ความสามัคคี และเอื้ออาทรต่อกัน โดยมีวัฒนธรรมและประเพณีที่ดั้งเดิมเป็นศูนย์รวมจิตใจชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีความเชื่อเกี่ยวกับการนับถือผี โดยเฉพาะผีบรรพบุรุษ / (ผีบ้านผีเรือน) จะมีการเซ่นไหว้กันในเดือนหกแปด สิบสองของทุกปี ซึ่งชาวไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง) เรียกว่าเสนบ้าน เสนเรือน สมาชิกในครอบครัวจะได้รับการสอนให้รู้จักและนับถือผีบรรพบุรุษประจำตระกูลของตน ทุกครอบครัว สมัยอดีตกำหนดให้ครอบครัวที่เป็นต้นผี (ผู้ตัว) โดยมีการสืบทอดตามบรรพบุรุษ ถ้าผู้ที่ได้รับการสืบทอดเสียชีวิต เรียกว่า ผีผู้ตัว เวลาเซ่นไหว้ต้องฆ่าควายเซ่นไหว้เท่านั้นแต่ถ้าเป็นคนลาวโซ่งทั่วไป ถ้าเสียชีวิต เรียกว่า ผีผู้น้อย ฆ่าหมูเวลาเซ่นไหว้ ซึ่งจะเป็นผู้สืบทอดประเพณี และการทำพิธีกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสิริมงคล โชคดี และมีความสุขในครอบครัว ญาติพี่น้องที่อยู่ไกล หรือใกล้ จะต้องกลับมา ร่วมประกอบพิธี

หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

บ้านห้วยเขย่ง

หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโทน
อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำ

สนับสนุนโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดราชบุรี
โทร/โทรสาร 0-3233-7103

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชาวไทยทรงดำมีพื้นฐานการทอผ้าที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษที่ทอผ้าใช้ในครัวเรือน โดยมีผ้าซิ่นลายแตงโม ที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของชนเผ่ามีการสืบทอดภูมิปัญญามีสู่ชนรุ่นหลัง จึงเกิดพัฒนาการการทอผ้าที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์และความต้องการของผู้ที่สนใจ

การทอผ้าขาวม้า คือจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการทอผ้าในชุมชนเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ทำเปลดึก คาดเอว โปกหั่ว เสาฉัตรในพิธีต่างๆ ฯลฯ

ดังนั้น ชุมชนจึงเกิดความคิดเพื่อรวมกลุ่มในการทอผ้าเพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

ผลิตภัณฑ์ผ้าขาวม้าทอมือได้รับความสนใจจากบุคคลภายนอก เนื่องจากมีสีสันที่สวยงาม สีสันไม่ตก

สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

กลุ่มสตรีทอผ้าไทยทรงดำ เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของสตรีในหมู่บ้านที่มีความรู้และความสามารถในการทอผ้า ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชน ซึ่งการรวมกลุ่มทอผ้าไทยทรงดำ จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2542

โดยความรู้ความสามารถของสตรีในหมู่บ้านในการพัฒนาการทอผ้าจากผ้าพื้นบ้าน เช่น ผ้าลายแตงโม ผ้าขาวม้า ผ้าเปียว เสื้อฮู้ เป็นมาผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือไทยทรงดำที่มีความสวยงาม และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ซึ่งการดำเนินกิจกรรม จากวิถีชีวิตของชาวบ้านหัวเขาเงิน จะเห็นได้ว่าชาวบ้านหัวเขาเงินได้น้อมนำปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ 9)

มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นรูปธรรม โดยเริ่มจาก**ความพอประมาณ** คือ ทำบนพื้นฐานความรู้ ความสามารถและเป็นการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นแบบ**ความพอเพียง** โดยเน้นการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่อย่าง**มีเหตุมีผล** คือการรวม กลุ่มทอผ้าไทยทรงดำ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี และสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิด กลุ่มทอผ้าไทยทรงดำ นั้นมาจากวิถีทางประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม ประกอบไปด้วยความรัก ความสามัคคี

ความซื่อสัตย์ และความเอื้ออาทรซึ่งกันและกันของคนในชุมชน สิ่งนั้นคือ**ภูมิคุ้มกัน**ที่ดีของชุมชน

